

Tako kot so raznovrstni slovenski gozdovi, so raznovrstna tudi naša pričakovanja, potrebe in želje do njih

V večini evropskih držav je odnos ljudi do dobrin in storitev gozda podrobno opisan v nacionalnih gozdnih programih. To so pomembni strateški dokumenti, ki morajo nastati z dobro zasnovanim komunikacijskim načrtom, v katerem je ključna organizacija participacijskega procesa. Skozi takšen proces imata laična in strokovna javnost možnost izraziti svoja pričakovanja o gozdu in gozdarstvu. V Sloveniji je bila pred enajstimi leti v Državnem zboru sprejeta Resolucija o nacionalnem gozdnem programu. Od takrat se je v naših gozdovi veliko spremenilo, predvsem so ga zaznamovale številne ujme in reorganizacija gozdno-lesne verige. Spremenil se je odnos ljudi do gozda, pa tudi odnos lastnikov gozdov do njihove lastnine. V tej številki preberite o pričakovanjih Slovencev glede rekreacijske vloge gozda in o prostem dostopu oz. vstopu v gozd. S prostim dostopom v gozd se je strinjalo 83 % anketirancev, se je pa delež tistih, ki se s tem ne strinjajo, večal, če so živeli na podeželju in če so bili večji lastniki gozdov. Lastniki z več kot šestimi hektarji gozda so pogosteje nasprotovali prostemu dostopu v njihove gozdove, kot pa se s tem strinjali. Zanimivo bi bilo poznati njihove razloge. Ali gre zgolj za drugačno dojetje lastnine ali pa se z velikostjo gozdne posesti povečujejo konfliktna situacije med različnimi uporabniki gozda?

Ne spreminja pa se samo odnos do gozda, ampak tudi naša vpetost v globalne tokove. Raziskovalci opozarjajo, da je skupaj z globalno trgovino in selitvami ljudi tudi vse pogostejši vnos živalskih in rastlinskih vrst na zanje nova območja. Proces ni nov, je pa v zadnjih letih postal bistveno intenzivnejši zaradi vse hitrejših možnosti transporta. Ti tujerodni organizmi pogosto nimajo naravnih sovražnikov in se zato lahko precej hitro širijo ter tako spreminjajo naravno ravnovesje. Raziskovalci ocenjujejo, da je v prihodnosti njihov vpliv na naše gozdove neizogiben, omiliti ga je mogoče le z vzdrževanjem vrstno pestrega in vitalnega gozda.

Pred vami je zadnja številka revije Gozdarskega vestnika v letu 2018. Naslednje leto bo revija dopolnila 77 let. Ob tej priložnosti se v imenu uredniškega odbora zahvaljujem vsem podpornikom revije: bralcem, avtorjem, recenzentom in vsem organizacijam, ki poleg naročnikov revijo tudi finančno podpirate. Trudili se bomo, da boste tudi v prihajajočem letu lahko brali o številnih novih strokovnih in tudi znanstvenih odkritjih na gozdarsko-lesarskem področju in da boste lahko preko Vestnika svoje novo znanje delili s kolegi, kar je tudi glavni namen naše skupne gozdarske revije – izmenjava oz. širjenje idej o različnih strokovnih vsebinah, oza-veščanje javnosti o pomenu gozda in gozdarstva ter našim znanjem opisati čas in dogodke, ki so vplivali na naše odločitve.

Dr. Mitja SKUDNIK